

αὐτὴν δὲ ἀπεκαλύφθησαν πλείστοι τοῖχοι οἰκημάτων τῆς πρὸ τῶν Περσικῶν ἐποχῆς, ὡς μαρτυρεῖ τοῦ τε λίθου τῆς Ἀκροπόλεως ἡ χρῆσις καὶ ἡ πολυγωνικὴ οἰκοδομία. Μικροσκοπικὸς ναῖσκος ἐκ πωρινίου λίθου μετὰ τοῦ ἐμπροσθεν αὐτοῦ βωμοῦ παρέσχε τὸ πρῶτον τεκμήριον ἐνταῦθα περὶ τῆς παλαιότητος τῶν παρὰ τὴν ὁδὸν ἀποκαλυφθέντων κτισμάτων. Ἀκολουθοῦσιν ὁροθετικαὶ στήλαι λέσχης τινὸς καὶ τοῖχος οἰκίας μικρᾶς, ἡ ἐφ' οὗ ἐπιγραφὴ μαρτυρεῖ ὅτι ὡς ἐνέχυρον ἐδόθη αὕτη ἀντὶ διακοσίων δραχμῶν (ὁρος οἰκίας ὑποκειμένης Ἀλαιοῖσιν ΗΗ). Ἀπὸ ταύτης ἐκτείνεται εἰς 27 μέτρων μήκος δεξι�μενὴ εὐρυτάτη, ἥς τὸ διὰ παχείας καὶ στερεᾶς ἀμμοκονίας ἐστρωμένον ἔδαφος ἐνιαχοῦ ἔτι σώζεται. Πλείστοι ὀχετοὶ ἐκβάλλουσι πανταχόθεν πρὸς τὴν κεντρικὴν τῆς ὁδοῦ ὑπὸ νομον καλῶς ἔτι διατηρουμένην. Ἀλλὰ καὶ μικρότεροι ἀγωγοὶ ποσίου ὕδατος κατέρχονται ἐπ' αὐτῆς. Ἀπειράριθμα ὑδριῶν συντρίμματα εἶνε μετὰ τῶν χωμάτων ἀναμειγμένα, καὶ ἀκέραια δὲ ὑδρία πολλὰ ἀνεσκάφησαν. Ἀνάγλυφα τινὰ κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας εὐρεθέντα εἶνε ἀναθήματα ἱαθέντων εἰς τὸν Ἀσκληπιὸν ἢ ἄλλον τινὰ ἱατρὸν θεόν, οὗ ἱερὸν τι πιθανῶς παρὰ τὴν ὁδὸν ταύτην ἔκειτο. Πωγωνοφόρος ἀνὴρ ἀνάγλυφος ἐπὶ πλακὸς ἐνὸς περίπου μέτρου ὕψους κρατεῖ σκέλος, παρ' αὐτῷ δὲ εἶνε γεγλυμμένοι καὶ μικροὶ δύο πόδες. Ἐκ τῆς ὑπὸ τὸ γέισον τῆς πλακὸς κεχαραγμένης ἐπιγραφῆς διακρίνονται ἔτι αἱ λέξεις τεύξεν ὁ δεῖνα — σεμνοτάτην — Ἀχαρνέος καὶ ἡ κρωτηριασμένοι τινὲς ἄλλαι. Καὶ ἄλλα μικρὰ ἀνάγλυφα εὐρέθησαν, οἷον γυνὴ φέρουσα βρέφος, καὶ κεφαλὴ γυναικὸς ἐκ τερρακοττίας. Καὶ κίων μικρὸς δωρικὸς ἐκ πωρινίου λίθου εὐρέθη παρὰ τὸν τοῖχον τῆς δεξι�μενῆς. Εἰς τὸν καθαρισμὸν δὲ αὐτῆς ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν αἰώνων συσσωρευθέντων χωμάτων καταγίνεται νῦν ὁ κ. Δ. Ἀν δὲ ὄντως αὕτη ἀνῆκεν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἐννεακρούνου, αἱ ἐργασίαι τοῦ Γερμανοῦ ἀρχαιοδίου ἐγγίξουσιν εἰς εὐτυχὲς τέλος.

Γ. Σ.

ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΟΥΛΑ

Στεφάνῳ Μαρτζώκῃ.

Μ' εὐλάβεια παρακαλοῦν
Μαζὶ γονατισταῖς ἢ κορασίδεις.
Κι' ἀφ' τὰ παρόθιρα περνοῦν
Τοῦ ἡλίου ἢ ὀλόχρους ἀχτίδες.

Χτυποῦν ἢ ἀχτίδες σταῖς παλαιαῖς
Εἰκόνες ὅπου κρέμονται στοὺς τοίχους,
Καὶ ζωντανεῦσιν ἢ μορφαῖς
Ἀπὸ τὸ φῶς, στῆς προσευχῆς τοὺς ἤχους.

Γαλήνη μελαγχολικὴ
Στὴν ἐκκλησοῦλα μέσα βασιλεύει,
Καὶ μιὰ δειλίᾳ μυστικῇ
Ταῖς κορασιαῖς ποῦ δέονται κυριεῖ.

Ἐνα ὀλομόναχο κερὶ
Στὴν Ἀγία Τράπεζα ἐπάνω καίει

Καὶ τὴ μορφὴν τὴν ἱερὴν
Τοῦ λειτουργοῦ φωτίζει, ὅπου κλαίει.

Τοῦ λιθανίου ταῖς εὐωδιαῖς
Σκορπᾷ τὸ θυματὸ στὴν ἐκκλησίᾳ
Καὶ ζωγραφίζονται σκιαῖς
Στοὺς μαύρους τοίχους ἀφ' τὴν ὑγρασία.

Δειλὰ ζητοῦν ἢ κορασιαῖς
Συγχώρησι καὶ τ' Ἀγία κοινωνοῦνε
Καὶ τρέμουνε σὰν ταῖς χρύσαις
Ἀχτίδες, ποῦ τὴν ὄψι των φωτοῦνε.

Ἡ ψαλμοδία ἀντηχεῖ
Στῆς δειλιασμένης μου καρδιᾶς τὰ βάθν,
Κ' ἡ πονεμένη μου ψυχὴ
Ἀλυσμονεῖ τ' ἀμαρτωλά της πάθν!

Ζάννηθος.

ΔΙΟΝ. ΗΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Ἡ ἡμετέρα Κυθέρνησις παρεκλήθη ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς νὰ πωλήσῃ γύψινα ἀντίτυπα ὅλων τῶν ὑπαρχόντων ἐν Ἑλλάδι ἀγαλμάτων καὶ ἀρχαιολογικῶν ἀντικειμένων. Τὰ ἐκμαγεῖα ταῦτα, ὁμοῦ μετὰ τῶν προσωρισμένων διὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Σικάγου, θάποσταλῶσιν εἰς Νέαν Ὑόρκην, διὰ τὸ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀνεγειρόμενον διὰ κληροδοτήματος μέγα μουσεῖον Ἀρχαιοτήτων.

— Διὰ τὴν Ἀμερικὴν ἐπίσης θὰ ληφθῇ πανομοιότυπον τοῦ Παρθενῶνος, ἡ γένηται δὲ ἤδη ἐκ Νέας Ὑόρκης ὅτι ἀφικνοῦνται εἰς Ἀθήνας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον οἱ εἰδικοί τεχνίται.

Φιλολογικά

Ὁ Γερμανὸς καθηγητῆς Joël ἐξέδωκεν ἐσχάτως τὸν πρῶτον τόμον συγγράμματος ἐπιγραφομένου «Ὁ γνήσιος καὶ ὁ παρὰ Ξενοφῶντι Σωκράτης» ἐν ᾧ ἐξετάζει ὑπὸ διαφόρους καινοὺς τρόπους τὴν φιλοσοφίαν τοῦ Σωκράτους, ὡς ἐκτίθεται αὕτη ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι τοῦ Ξενοφώντος. Ὁ κ. Joël κατακρίνει τὸν Ξενοφῶντα ὡς μὴ διαλαβόντα πιστῶς καὶ ἀκριβῶς περὶ τῆς σωκρατικῆς φιλοσοφίας, εἰκονίζει δὲ εἰτα τὸν Σωκράτην ὡς τὸν κατ' ἐξοχὴν φιλόσοφον τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, λαβόντα ὡς κανόνα ἠθικῆς καὶ πολιτικῆς τὴν ἀπτικὴν τέχνην.

— Ἀλλὰ πονήματα ἐκδοθέντα ἐπίσης ἐν Γερμανίᾳ καὶ σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὰ ἑλληνικὰ εἶνε τὸ «περὶ σολωμείου νομοθεσίας κατὰ τὴν Ἀθηναίων Πολιτείαν τοῦ Ἀριστοτέλους» ὑπὸ τοῦ ἐν Στρασβούργῳ καθηγητοῦ κ. Καίλ καὶ τὸ «περὶ τῶν ναῶν τῶν μυστηρίων ἐν Ἐλευσίνι καὶ Σαμοθράκῃ» ὑπὸ τοῦ κ. Ρούβενσον.

— Τὸ ἐνταῦθα βιβλιοπωλεῖον Καρόλου Μπέκ ἀγγέλλει τὴν προσεχὴ ἐκδοσιν τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἱστορίας τοῦ Ἰταλοῦ Βερτολίνῃ, κατὰ μετάφρασιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Σπυρίδωνος Λαμπροῦ. Τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐκδοθῇ πολυτελεῶς κατὰ φυλλάδια, θὰ κοσμηται καὶ ὑπὸ λαμπρῶν εἰκόνων.

— Ὁ Γάλλος συγγραφεὺς Ἰππόλυτος Νουαυρὺ ἐξέδωκεν ἐν Παρίσις ὁγκώδη τόμον περιέχοντα ἀνέκδοτα ἐγγράφα περὶ τῆς ἐνετικῆς κυριαρχίας ἐν Κρήτῃ ἀπὸ τοῦ 1380 μέχρι τοῦ 1485.